

Vystoupení ve Strachotíně 2004

[Foto Donny](#)

[Foto Kuba](#)

Datum	28. srpna 2004	
Pořádal	Lucius	Strachotín
Zúčastnili se	Koža	Vystupující
	Donny	Vystupující
	Paťa	Vystupující
	Kalif	Vystupující
	Worlík	Vystupující
	Doupina	Vystupující
	Honzík	Vystupující
	Pepíček	Vystupující
	Jiřka	Vystupující
	Monička	Vystupující
	Kráter	Vystupující
	Sluníčko	Fotící
	Charlie	Přihlížející
	Soňa	Přihlížející
Zapsal	Kalif s úpravami ostatních zúčastněných	

Sobota 28. srpna 2004

Bylo to jen takové malé vystoupení v jedné malé vesničce nedaleko Pálavských vrchů. Domluvil nám ho Charlie a jednalo se o jakýsi den dětí a maminek. Tak jsme odšermovali, předvedli jsme téměř to samé jako na čarodkách, a věnovali jsme se dětem. Dovolili jsme jim půjčit si zbraně a zbroj a do deseti minut na hromádka našich věcí dokonale zmizela. Měli jsme trochu strach, že to neuhlídáme, ale naštěstí se nám nic neztratilo. Děcka byla určitě nadšená, protože si s námi mohla i ťuknout. Pak jsme hřiště vyklidili jiným, tuším, že fotbalu, a věnovali jsme se přípravě ohňovky. Ta měla být hrubě očesaná. Přesto, i když jsme vystoupili s třetinovým repertoárem, lidem se opravdu hodně líbila. Za vystoupení jsme pak dostali možnost se osprchovat, večeři a dva kanystry vína, což nám umožnilo, mimo jiné, že tam byla hudba, se vesele až do čtyř do rána bavit. Zábava byla opravdu dobrá. Já jsem se bavil především tím, že jsem Honzovi předváděl, jak má fungovat správné páže. Páže jsem dělal Kožovi. Nalíval jsem mu a ochutnával pití, zda není otrávené. Pak s Honzovou pomocí jsem jej doslova na ruku nosil. Byla to opravdu podivuhodná chvíle.

„Pán si přeje tančit.“ Pronesl Koža a tak jsme jej s Honzou vzali a odnesli jsme jej na parket, kde jsme jej při tanci nosili. Až Koža seznal, že je již unaven, odnesli jsme jej zpět a usadili na

místo. Koža si pak vytáhl kapesníček a se slovy „to jsem se ale unavil“ si utřel čelo. Kožovi jsem tak oddaně dělal páže, že jsem ani neměl vlastní jídlo a pití. Jenom jsem ochutnával, ale i přesto mi druhý den nebylo zrovna nejlépe. Druhý den jsme dopoledne vstali, šli jsme se do hospody zpravit, sbalili jsme si věci a vyrazili směrem k domovu, tedy do Brna.

---

klf